

3. A hitalap, amelyen állunk, Jézusunknak drága vére;  
Üdvöt csak Krisztusban találunk, Ő mindnyájunk legfőbb kincse.  
Az ígére hiven vigyázunk, Mint szabályra, minden helyen;  
Ez az, amit közös néven Szent egységnek, szent népnek mondunk.
4. Mily szép és áldott az életünk, Hogy megbékéltünk Istennel!  
Már itt szent egységben élhetünk, Mit adott ígérétevel;  
S ezt tudva, lángol szent érzelmünk. Isten megszentelt házára  
Kegyének teljét árasztja; Itt lakik Isten, kit szeretünk.
5. Az Atya szereti gyermekit, Lelke bennünk Abbát kiált;  
A Fiú a bűnöst megmenti, És örök igazságot ad;  
A Szentlélek ad békességet, És örömet nyújt mindennek,  
Nyugalmat ad a szíveknek, S léleknek, testnek erősséget.

## 64. Teljes lélekből áldunk téged...

*Előző énekre.*

1. Teljes lélekből áldunk téged, Hogy Te lejtöttél a földre,  
S magadnak választottál népet Nevednek dicsőségére!  
Te gyűjtöd egybe a hívőket, Hogy szent házaddá legyenek,  
És benned támaszt nyerjenek, Ki a bűnösöket megmented.
2. Ó, Isten, Te sok nyelvet, népet Szent közösséggé építél,  
Amelyben hangzik dicsőséged, És hirdettetik szent ígéd.  
Te vérével a szövetségnek A foglyokat szabadítod,  
És mindazokat gyógyítod, Kik hitelt adnak beszédednek.
3. Az igazság a ház alapja, Istennek erős ígéje;  
És annak fénye Lelked napja, S angalsereg a védelme.  
A szeretet a tagok élte; A hit ad szilárd hatalmat,  
Mely mindent tesz, mindenre hat; A remény vigaszt nyújt melléje.
4. A tagok szeretetben járnak, Mindig csak békét keresnek;  
Egymástól soha el nem válnak, A bajban el nem csüggednek;  
Ők Jézushoz mind hűk maradnak, Alázattól el nem térnek,  
Csak a Megváltónak élnek, És egymásért sokat fáradnak.
5. Örömmel hordják a keresztet, S nem tartják nehéz tehernek;  
Az meg nem enged kevélységet, És henye éltet sem tűr meg.  
S bár terhét néha csak megérzik Hitbeli nagy küzdelmükben,  
Erőt keresnek a Főben, És ismét vállaikra veszik.
6. Így útjukon mindig jó kedvvel S égi örömmel haladnak;  
Mert őket Jézus üdíti fel, S az Ő kegyelmében vannak.  
Ti, könnyek, tehát hulljatok csak: Az ilyen könnyek édesek,  
S hol vigaszt ad a szeretet, Ott mindig örömkönnyek hullnak.